

Der er lavet en 5-årig aftale, også om økonomien, for det fremgår af satspuljeaftalen, og det har også hele tiden været aftalen, at der skulle laves en evaluering.

Jeg kan blot undre mig over i al stilfærdighed, at SF ikke enten på forhånd sørgede for, at centret ikke blev nedlagt og så skulle genopbygges det sidste år, eller at man ikke – det er en anden saglig model, som jeg meget gerne er med på – venter på at få evalueringen og efterfølgende – altså ikke halvanden uge før, men efterfølgende – ser på, hvad der er behov for på området, og så tager det op under de kommende forhandlinger. Men det er jo usagligt at tage fat på det nu, for vi har ikke evalueringen, og vi ved derfor ikke, hvad der skal gøres på baggrund af den.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der er ingen grund til de voldsomme følelsesudbrud, for vi kan jo sagtens nå det. Normalt er det sådan, når vi har satspuljeforhandlinger, at vi forhandler om det kommende år. I 2003 diskuterede vi, hvad vi skulle bruge pengene til i 2004, nu står vi og mangler penge til 2005, og jeg går ud fra, at når vi her i efteråret skal have forhandlinger, handler de om, hvad vi skal bruge pengene på i 2005. Fru Charlotte Dyremose regner vel ikke med, at vi annoncerer allerede nu, hvad vi gerne vil have til forhandling om 2 år, for sådan plejer vi altså ikke at arbejde.

Men det gør jo, at vi er så heldige, at vi sagtens kan nå det, og vi kan oven i købet nå det på et tidspunkt, hvor vi har haft evalueringen, som kommer her i juni. Derfor synes jeg også, at det mest korrekte svar fra ministeren ville være: Ja, det er rigtigt, at pengene er brugt, men nu vil jeg afvente evalueringen og tage spørgsmålet op med satspuljepartierne, som har igangsat indsatsen. Vi mødes jo under alle omstændigheder til satspuljeforhandlinger i løbet af efteråret, og så må vi vurdere, om vi skal sætte nye penge af, eller om opgaven er løst. Det ville have været den rigtige måde.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen så ved jeg slet ikke, hvad beslutningsforslaget laver her i Folketingssalen på nuværende tidspunkt. Jeg ved det simpelt hen ikke, for enten skulle vi sidste år have sikret os, at der ikke blev et hul og en usikkerhed, eller også skal vi vente til efter evalueringen med at se på, hvad det er, vi har brug for.

Jeg synes helt ærligt, vi skal sætte os ud over, om der er noget, der hedder referencegruppe eller ej, og i stedet se på, om det er det eller et helt andet eller et helt tredje tiltag, der er det væsentlige på området. Der er jo ingen grund til på nuværende tidspunkt at beslutte at fortsætte som hidtil, når vi ikke ved, om vi i virkeligheden kunne bruge pengene på en anden måde, som kunne hjælpe nogle flere.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu er jeg ikke forslagsstiller, men jeg går ud fra, at beslutningsforslaget er fremsat, fordi ministeren så klart har givet udtryk for, at hun ikke ønsker referencegruppen. Senest i dag står der jo klokkeklart i Jyllands-Posten, at den har løst sin opgave.

Derfor siger vi helt sagligt: Når ministeren i sin egen tale nævner nogle opgaver, som skal løses, og som helt klart er opgaver, referencegruppen skal varetage ifølge det, der blev vedtaget, da den blev oprettet, er det da klart, at for at få en diskussion bliver man nødt til at gøre noget. Vi kan ikke bare sidde med hænderne i lommen, når det er et så alvorligt problem, og kan den konservative ordfører ikke bekræfte, at når den konservative minister har lavet en konklusion, længe før der er noget at konkludere på, må vi andre selvfølgelig reagere, når vi ikke engang ved, om vi kan diskutere det under de kommende satspuljeforhandlinger?

Kl. 12.50

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu skal jeg jo ikke nødvendigvis tale på ministerens vegne, men jeg håber, fru Sandy Brinck lagde mærke til ministerens ansigtsudtryk, da den påstand kom, og så vil jeg i øvrigt lade den tale for sig selv.

Jeg kan kun sige, at jeg er dybt rystet over den måde, problemet er blevet behandlet på, bl.a. i medierne. Jeg er dybt rystet over, at man på forhånd kommer med den slags påstande. Vi kan jo alle sammen blive enige om, at bevillingen udløber nu, og derfor er den ikke længere, og så skal vi nå frem til nogle nye konklusioner.

Jeg forstår helt ærligt ikke, hvorfor man lægger sig så fast på, at det skal ske på en bestemt måde. Jeg ser f.eks. meget gerne, at vi får taget hånd om det stigende antal unge piger, der har problemer, og jeg ser meget gerne, at vi får taget hånd om at få udviklet metoderne over for psy-